

[Miljøministeren]

ne, kan hævdes at eje fiskeforekomsterne i havene og følgelig heller ikke kan kræve erstatning for skader, der påføres fiskebestanden.

Med hensyn til fiskernes udgifter i forbindelse med de aktuelle begivenheder omkring »Vulcanus II« er der tale om frivillige aktioner på fiskernes initiativ. Jeg går ud fra, at vi her er enige om, at sådanne udgifter ikke er et statsanliggende. De erstatningsretlige problemer, som jeg kort har redegjort for, viser da også med al ønskelig tydelighed, at den rigtige vej er et fuldstændigt stop for disse afbrændinger nu.

*Forhandling***Jørgen Tved (FK):**

Jeg vil godt, for det gør man, takke ministeren for det, han sagde. Jeg vil godt også takke de ca. 20 medlemmer af denne forsamling, der føler, at dette emne er så afgørende, at man bør deltage i debatten.

Jeg havde lidt svært ved at forstå, hvad ministeren sagde, og hvad svaret gik ud på, men jeg opfattede det sådan, at der ingen muligheder er for at få stoppet denne afbrænding nu. Det er jeg naturligvis ked af at høre.

Jeg har også forstået, at ministeren har været til møde i forskellige kommissioner og forskellige råd, og at han har været meget aktiv. Man kan vel sige, at der har så været meget skrig og kun lidt ild. Resultaterne har det i hvert fald været meget småt med.

Nu nævnes 1989, 1990, 1991 og 1995, og jeg tror nok, jeg sagde, at det bliver måske i en fjernere fremtid, hvis man skal optræde, som ministeren åbenbart har gjort.

Jeg fik også noget at vide om jura. Det var ikke nyt. Jeg vidste godt, at hvis det var juraen, det drejede sig om, fik de fiskere, som havde deltaget i aktionen, ingen erstatning, det var der ikke mulighed for at give. Alt det vidste jeg godt. Men jeg mener, at når man har oplevet at se en del af befolkningen optræde, som den har gjort i denne situation, så burde den danske regering, som åbenbart har svært ved at opnå de resultater, som ministeren siger er ønskelige, belønne de mennesker, som over for offentligheden påpeger, hvor alvorligt problemet er. Heller ikke her var der noget at hente, og det er jeg naturligvis ked af.

Jeg tror ikke, at ministerens tempo skal være det, der afgør denne sag. Man kunne jo godt

gribe til nogle foranstaltninger, som over for vennerne gjorde opmærksom på, at det er alvor, at vi ikke ønsker, at danske interessers fiskerimæssigt og miljømæssigt på nogen måde skal skades, og det er ministeren og jeg jo enige om er sket. Her er vi åbenbart enige.

Det, det drejer sig om, er så at forsvare disse interesser. Jeg har ikke noget konkret forslag. Men min fantasi er stor, når det drejer sig om at finde på muligheder. Man kunne f.eks. forbyde de lande, der benytter denne form for afbrænding, at lande deres fiskefangster i Danmark, og man kunne foretage sig mange andre ting. Man kunne sig til de pågældende: Nu er det nødvendigt, I får bygget jeres afbrændingsanlæg i land. Nu vil vi ikke finde os i mere!

En af de ting, som ministeren måske gik lidt let hen over, var netop nogle af de biprodukter ved afbrændingen, dioxinerne, som videnskabsfolkene har advaret os imod. Hvad er det for noget? Ja, det er ikke noget, der bare ryger op i luften, falder ned og så er væk. Det er noget, der ophobes i fødekæden, og som måske har nogle langtidsvirkninger, som er uoverskuelige. Vi ved det ikke. Der er ingen påviselige resultater af målinger på dette felt. Vi ved, at det direkte er uhyre farligt, og at det er så minimale koncentrationer, der skal til, for at det er direkte livstruende – jeg kan dårligt huske hvor mange decimaler af 1 g. Men vi ved også, at det indgår i fødekæden, og jeg kan næppe forestille mig, at det er vore venner i NATO – og det er ikke mine venner – eller i Fællesmarkedet – og her har jeg heller ikke så mange venner – som direkte er ude på at slå os ihjel ved at sprede disse dioxiner.

Vi vil derfor godt bede ministeren og regeringen om at overveje sagen nok en gang. Det må være muligt på en eller anden måde gennem en eller flere former for sanktioner at forhindre denne afbrænding, som ministeren sagde, nu, for det er det, der er behov for. Al udsættelse betyder en større risiko for de mennesker, der skal arbejde derude, og for os, der skal spise de fisk, som bliver fanget.

Jeg vil derfor fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget pålægger regeringen øjeblikkelig at sikre danske miljø- og fiskeriinteresser i Nordsøen ved et forbud mod yderligere giftafbrænding samt holde fiskere og andre økonomisk skadesløse for deres medvirken ved demonstrationen mod afbrændingsskibet,